

(ร่าง)

พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง
พ.ศ. ...

หลักการ

กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง

เหตุผล

ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์บางประเภทที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การฆาตกรรม การข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายสาหัส รวมทั้งการนำตัวบุคคลไปเรียกค่าไถ่ เมื่อได้รับการจำคุกจนพ้นโทษแล้วจะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมโดยอิสระ แม้จะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานตำรวจหรือฝ่ายปกครองบ้างแต่ก็ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมายและไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีความเสี่ยงที่จะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงซ้ำในรูปแบบเดียวกันหรือรูปแบบใกล้เคียงกัน ประเทศไทยยังขาดกฎหมายเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือการคุมขังภายหลังพ้นโทษ จึงสมควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง เพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก เพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าวอย่างเหมาะสม

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำ
ความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ...

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์บางประเภทที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การฆาตกรรม การข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายสาหัส รวมทั้งการนำตัวบุคคลไปเรียกค่าไถ่ เมื่อได้รับการจำคุกจนพ้นโทษแล้วจะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมโดยอิสระ แม้จะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานตำรวจหรือฝ่ายปกครองบ้างแต่ก็ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมายและไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีความเสี่ยงที่จะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงซ้ำในรูปแบบเดียวกันหรือรูปแบบใกล้เคียงกัน ประเทศไทยยังขาดกฎหมายเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือการคุมขังภายหลังพ้นโทษ จึงสมควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง เพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก เพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าวอย่างเหมาะสม

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ...

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ... (ร่างพระราชบัญญัติฯ) มีดังนี้

๒.๑ การกำหนดให้มีมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง

ร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้มีบทนิยามของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยให้หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี ขึ้นไปที่ได้กระทำความผิดที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ เฉพาะที่ได้กระทำกับเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี มาตรา ๒๗๘ วรรค ๒ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๓ ทวิ มาตรา ๒๘๔ มาตรา ๒๘๘ มาตรา ๒๘๙ มาตรา ๒๙๐ มาตรา ๒๙๗ มาตรา ๒๙๘ มาตรา ๓๑๓ และความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงจะเข้าสู่มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในระหว่างรับโทษในเรือนจำ รวมทั้งเมื่อพ้นโทษจากเรือนจำ ซึ่งได้แก่ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด เฉพาะราย มาตรการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ มาตรการคุมขังฉุกเฉิน

เหตุที่ไม่ใช้มาตรการตามร่างพระราชบัญญัติฯ กับผู้กระทำความผิดทุกประเภท เพราะการใช้มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำตามร่างพระราชบัญญัติฯ มีต้นทุนของรัฐทั้งในด้านงบประมาณ งบประมาณ และวิธีการพิจารณาในการสั่งให้มีมาตรการ ในระยะแรกจึงควรจะใช้มาตรการในร่าง

พระราชบัญญัติฯ กับผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงก่อน เพราะเป็นกลุ่มที่น่าจะสร้างความเสียหายให้กับสังคมมากกว่ากลุ่มอื่น หากบุคคลเหล่านี้พ้นโทษจากเรือนจำ โดยการพิจารณาความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับสังคมจากการกระทำความผิดซ้ำพิจารณาได้จากปัจจัยด้านความรุนแรงของการเกิดการกระทำความผิดซ้ำ (gravity) และปัจจัยด้านโอกาสในการเกิดการกระทำความผิดซ้ำ (probability)

๑) ปัจจัยด้านความรุนแรงของการเกิดการกระทำความผิดซ้ำ (gravity)

เมื่อพิจารณาประเภทความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัติฯ ไม่ว่าจะ เป็นประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ เฉพาะที่ได้กระทำกับเด็ก อายุไม่เกิน ๑๘ ปี มาตรา ๒๗๘ วรรค ๒ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๓ ทวิ มาตรา ๒๘๔ มาตรา ๒๘๕ มาตรา ๒๘๖ มาตรา ๒๘๗ มาตรา ๒๘๘ มาตรา ๓๑๓ ความผิดเหล่านี้มีลักษณะรุนแรงสร้างความเสียหายให้กับสังคมอย่างมาก หากผู้กระทำความผิดที่พ้นโทษแล้วไปกระทำความผิดเหล่านี้ซ้ำ

๒) ปัจจัยด้านโอกาสในการเกิดการกระทำความผิดซ้ำ (probability)

สถิติของกรมราชทัณฑ์ ณ วันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่า ๕ อันดับประเภทคดีที่มีอัตราการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวในปีงบประมาณ ๒๕๖๔^๑ ได้แก่

อันดับที่หนึ่ง ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ ๖๕.๖๔

อันดับที่สอง ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ ๑๒.๙๘

อันดับที่สาม ความผิดอื่นๆ ร้อยละ ๙.๘๓

อันดับที่สี่ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ร้อยละ ๖.๕๘

อันดับที่ห้า ความผิดเกี่ยวกับเพศ ร้อยละ ๒.๒๐

จากสถิติดังกล่าวจะพบว่า ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายและความผิดเกี่ยวกับเพศมีอัตราการกระทำความผิดซ้ำสูงและเมื่อเกิดการกระทำความผิดซ้ำขึ้นจะสร้างความเสียหายให้กับสังคมอย่างมาก การกำหนดให้ผู้กระทำความผิดความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและความผิดเกี่ยวกับเพศที่ใช้ความรุนแรงบางลักษณะให้ต้องเข้าสู่มาตรการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะเป็นการแก้ไขฟื้นฟูเฉพาะราย การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ การคุมขังภายหลังพ้นโทษ หรือการคุมขังฉุกเฉิน ย่อมจะช่วยลดโอกาสการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดดังกล่าว อันจะส่งผลดีให้เกิดกับความปลอดภัยของสังคมได้ และคุ้มค่ากับต้นทุนของรัฐที่จะต้องใช้จ่ายดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๒.๒ การกำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

ร่างพระราชบัญญัติฯ ได้จัดตั้งคณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ เพราะเหตุว่า การดำเนินการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำมีความจำเป็นต้องใช้กลไกความร่วมมือระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้องหลายส่วน ทั้งกระทรวงยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ เจ้าพนักงานตำรวจ พนักงานอัยการ และศาล คณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำจะเป็นคณะกรรมการที่ดำเนินการด้านนโยบายและประสานความร่วมมือระหว่างส่วนราชการต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อการดำเนินการตามมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ การขาดคณะกรรมการที่เป็นองค์กรเชิงนโยบายและประสานความร่วมมืออาจจะทำให้ภารกิจในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ได้ การจัดให้มีคณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำจึงน่าจะไม่ได้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสามได้กำหนดให้รัฐพึงจัดตั้งคณะกรรมการเท่าที่จำเป็น

¹ <http://www.correct.go.th/recstats/index.php>

๒.๓ การกำหนดให้มีมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย

ร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ศาลต้องสั่งสืบเสาะและพินิจผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงทุกรายก่อนที่จะมีคำพิพากษา (มาตรา ๑๓) เพื่อนำรายงานการสืบเสาะและพินิจมาใช้ประกอบดุลพินิจในการลงโทษให้เหมาะสมกับผู้กระทำความผิดแต่ละรายตามหลักการปรับใช้โทษให้เหมาะสมกับผู้กระทำความผิดแต่ละคน (individualization) และนำรายงานการสืบเสาะและพินิจมาใช้ประกอบการตัดสินใจว่าศาลสมควรสั่งให้ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงต้องเข้าสู่มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเป็นการเฉพาะรายหรือไม่

ในกรณีที่ศาลเห็นว่าจำเป็นต้องใช้การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย ให้ศาลสั่งให้ใช้มาตรการดังกล่าวกับผู้กระทำความผิดในระหว่างที่รับโทษในเรือนจำ ซึ่งมาตรการแก้ไขฟื้นฟูจะถูกระบุไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งรวมทั้งมาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ทั้งนี้การใช้ยา หรือการให้สารเคมี จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้กระทำความผิด (มาตรา ๑๗ วรรคสอง)

ผลของการดำเนินมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายจะถูกนำมาเป็นปัจจัยในการพิจารณาการลงโทษ ลดวันต้องโทษ รวมทั้งการได้รับประโยชน์ในการปล่อยตัวก่อนกำหนดในคำพิพากษา (มาตรา ๑๗ วรรคสาม)

กรมราชทัณฑ์จะส่งรายงานผลการแก้ไขฟื้นฟูเฉพาะรายกับกรมคุมประพฤติเมื่อมีการปล่อยตัว (มาตรา ๑๘) เพื่อให้กรมคุมประพฤตินำข้อมูลไปพิจารณาว่าสมควรจะขอให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือ การคุมขังภายหลังพ้นโทษ หรือไม่ ต่อไป

๒.๔ การกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ (supervision order)

ก่อนที่จะมีการปล่อยตัวผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้กรมราชทัณฑ์ส่งรายชื่อผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงไปยังกรมคุมประพฤติ (มาตรา ๑๙)

กรมคุมประพฤติจะดำเนินการทำสำนวนเสนอพนักงานอัยการว่าสมควรที่จะคุมประพฤติผู้กระทำความผิดหลังพ้นโทษแล้วหรือไม่ โดยคำนึงถึงรายงานการสืบเสาะพินิจที่ใช้ประกอบการพิพากษาลงโทษ รายงานการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายที่ใช้ในเรือนจำ และข้อเท็จจริงอื่นๆที่กรมคุมประพฤตินำ (มาตรา ๒๐)

พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาล โดยเป็นการพิจารณาคดีที่เปิดโอกาสให้ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงเข้าชี้แจง โดยผู้เสียหายมีสิทธิที่จะให้ข้อมูล โดยจะปรากฏตัวหรือไม่ก็ได้ (มาตรา ๒๑)

ศาลไต่สวนคำร้อง หากศาลเห็นว่ามีความเป็นไปได้อย่างสูงที่ผู้ถูกร้องจะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงซ้ำ (a high degree of probability that the offender poses or will pose an unacceptable risk of committing a serious sex offence or a serious violence offence) ให้ศาลสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษเป็นเวลาไม่เกิน ๑๕ ปี นับแต่พ้นโทษ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าการคุมขังภายหลังพ้นโทษเป็นมาตรการสุดท้ายที่จะป้องกันมิให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำได้ ศาลมีอำนาจสั่งคุมขังผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงได้เป็นเวลาไม่เกิน ๓ ปี นับแต่พ้นโทษ (มาตรา ๒๒)

ผู้พิพากษาที่ไต่สวนและออกคำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษหรือคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษจะต้องไม่เคยเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีที่ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงได้กระทำความผิดที่เป็นเหตุแห่งการยื่นคำร้อง (มาตรา ๒๒ วรรคห้า และมาตรา ๓๓ วรรคสอง) เพื่อรักษาความเป็นกลางปราศจากอคติและสอดคล้องกับหลักความเที่ยงธรรม (impartiality) ตามที่บัญญัติไว้ใน ICCPR ข้อ ๑๔

การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ (supervision order) และการคุมขังภายหลังพ้นโทษ (detention order) มิใช่การลงโทษผู้กระทำความผิดซ้ำ แต่เป็นมาตรการป้องกันสังคมมิให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ดังนั้นศาลจะถึงความเสี่ยงในการกระทำความผิดซ้ำ ความเสียหายที่อาจเกิดจากการกระทำความผิดซ้ำ และลักษณะส่วนตัวของผู้กระทำแต่ละคน มากกว่าจะไปพิจารณาถึงการกระทำความผิดในอดีตที่ทำให้ผู้กระทำความผิดต้องโทษจำคุก

เมื่อมีคำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ พนักงานคุมประพฤติและอาสาสมัครคุมประพฤติจะดำเนินการคุมประพฤติผู้กระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง โดยอาจมีการขอแก้ไขเงื่อนไขคุมประพฤติได้ (มาตรา ๒๘) และมีการตรวจสอบเงื่อนไขคุมประพฤติโดยศาลทุก ๓ ปี (มาตรา ๒๙)

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาคุมประพฤติ หากผู้ถูกคุมประพฤติปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมประพฤติ ให้ผู้นั้นพ้นจากการถูกคุมประพฤติ (มาตรา ๒๖) แต่หากผู้ถูกคุมประพฤติปฏิบัติผิดเงื่อนไขคุมประพฤติ พนักงานคุมประพฤติอาจดำเนินการแก้ไขคำสั่งคุมประพฤติหรืออาจขอศาลให้คุมขังผู้ถูกคุมประพฤติ (มาตรา ๒๗ วรรคสอง)

๒.๕ การกำหนดให้มีการคุมขังภายหลังพ้นโทษ (detention order)

การคุมขังภายหลังพ้นโทษ (detention order) เป็นการคุมขังเพื่อความปลอดภัยของสังคม (security detention) มีลักษณะเป็นมาตรการจำกัดสิทธิเสรีภาพประชาชนที่ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อการดำเนินคดีอาญา แต่เป็นมาตรการที่คุมขังเพื่อป้องกันสังคม รัฐสามารถทำได้ไม่ขัดกับหลักสิทธิมนุษยชน ตามความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (Human Rights Committee, General Comment no.๓๕ para.๑๕) ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า เป็นมาตรการสุดท้าย ด้วยระยะเวลาที่จำเป็น มีการคุ้มครองสิทธิผู้ถูกคุมขังอย่างเหมาะสมตามที่กำหนดใน ICCPR, Article ๙ มีการตรวจสอบการคุมขังโดยศาล และให้สิทธิในการมีทนายความ

ร่างพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกคุมขังภายหลังพ้นโทษให้ได้มาตรฐานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ โดยการกำหนดให้การคุมขังภายหลังพ้นโทษเป็นมาตรการสุดท้าย (มาตรา ๓๓) ด้วยระยะเวลาที่จำเป็น (มาตรา ๓๐) มีการคุ้มครองสิทธิผู้ถูกคุมขังอย่างเหมาะสมตามที่กำหนดใน ICCPR, Article ๙ (ซึ่งได้แก่ มาตรา ๓๖ ให้มีการตรวจสอบการคุมขังทุก ๑ ปีโดยศาล มาตรา ๓๗ ให้มีการร้องขอให้ปล่อยตัวจากการคุมขังที่มิชอบ และมาตรา ๓๘ ให้มีการเยียวยาผู้ถูกคุมขังโดยมิชอบ) มีการตรวจสอบการคุมขังโดยศาล (มาตรา ๓๖) และให้สิทธิในการมีทนายความ (มาตรา ๓๓ วรรคสอง)

๒.๖ การกำหนดให้มีการคุมขังฉุกเฉิน (emergency detention order)

ในระหว่างถูกคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หากปรากฏว่า ผู้ถูกคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษแสดงพฤติการณ์ใกล้ที่จะกระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง (imminent risk of committing a serious sex offence or a violence offence) และไม่มีมาตรการอื่นใดที่ยับยั้งได้ ให้ศาลออกคำสั่งคุมขังฉุกเฉินได้ไม่เกิน ๗ วัน ตามคำขอของพนักงานคุมประพฤติ (มาตรา ๔๑)

ระหว่างถูกคุมขังฉุกเฉิน ให้ดำเนินการขอแก้ไขเงื่อนไขคุมประพฤติ หรือดำเนินการขอให้มีการคุมขังภายหลังพ้นโทษต่อไป เพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำ (มาตรา ๔๓)

**๒.๗ การกำหนดมาตรการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่เป็นผู้มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิด
อุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง**

ผู้ต้องหาหรือจำเลยคนใดมีประวัติที่เคยเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ให้ศาล
พิจารณารายงานการสืบเสาะและพินิจ รายงานผลการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย และสำนวน
คุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ก่อนที่จะมีคำสั่งปล่อยชั่วคราว (มาตรา ๔๔)

หากศาลสั่งปล่อยชั่วคราว ให้ศาลนำเงื่อนไขคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ และกระบวนการ
คุมประพฤติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไปบังคับใช้กับผู้ต้องหาหรือจำเลยด้วย (มาตรา ๒๓) และหากผู้ต้องหา
หรือจำเลยฝ่าฝืนเงื่อนไขคุมประพฤติให้คุมขังได้ทันทีโดยถือว่าเป็นภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจาก
การปล่อยชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๐๘ (๖) (มาตรา ๔๖)

๒.๘ การกำหนดให้สิทธิอุทธรณ์

คำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ คำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ และ คำสั่งคุมขังฉุกเฉิน สามารถ
อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ และให้คำสั่งศาลอุทธรณ์เป็นที่สุด (มาตรา ๔๗)
